

Κυθρέα, ύστερα από την επιστροφή τους, μέχρι που η εισβολή έφερε τα πάνω κάτω...

Η μεγαλοψυχία του φάνηκε την φοβερή μέρα της εισβολής και σε δύσκολες ώρες, όταν η Κυθρέα άδειαζε και όταν το ενδιαφέρον του καθενός περιοριζότο στο στενό οικογενειακό του περιβάλλον... Ο Αντρέας βοήθησε - απομακρύνοντας με το αυτοκίνητό του και σώζοντας από βέβαιη αιχμαλωσία και θάνατο - αρκετούς άμαχους αθλητά και στρατιώτες, όταν η αμυντική γραμμή της Μιας Μηλιάς κατέρρευσε και οι ορδές του Αττίλα προέβησαν προς την περιοχή Κυθρέας.

Τα πράγματα για τον Αντρέα και την οικογένειά του έγιναν δύσκολα με την εισβολή του 1974 και τον ξεριζωμό από το σπίτι και την επιχείρησή του. Δεν τα βάζει όμως κάτω. Διωγμένος μακριά, εγκαθίσταται στα Πολεμίδια της Λεμεσού και εργάζεται σε εταιρία μεταφορών της πόλης της Λεμεσού. Ξαναξενιτεύεται μόνος του στη Λιβύη και εργάζεται εκεί για τρία χρόνια.

Προσωπικότητα πολυσχιδής, κοινωνικός και ανοικτόμυαλος προσέφερε στα κοινά για δέκα χρόνια ως μέλος της Σχολικής Εφορείας Πολεμιδιών, στην ανέγερση της εκκλησίας του Αγίου Νεοφυτου στο Συνοικισμό Μακάριος Γ' της Λεμεσού και, για πολλά χρόνια, στη Τοπική Επιτροπή του Δημοκρατικού Κόμματος Λεμεσού.

Ο πρόωρος και αναπάντεχος χαμός της κόρης τους Χριστίνας η οποία έχασε τη ζωή της σε δυστύχημα στην Αθήνα ήταν το φοβερότερο πλήγμα για την οικογένεια Παττίχη...

Ο Ανδρέας Παττίχης έφυγε σε ηλικία 82 χρόνων το Γεννάρη του 2009.

Σπύρος Πέτρου Ιωάννου (Πετρούλη)

1956-2009

Ο συγχωριανός μας Σπύρος βρήκε οικτρό θάνατο όταν στις 29 του Γενάρη 2009 άγνωστος του επιτέθηκε και τον σκότωσε, ενώ βρισκόταν στο δικηγορικό του γραφείο στην Κυπαρισσία Πελοποννήσου. Τα άσχημα νέα έφτασαν γρήγορα στην Κύπρο και σκόρπισαν θλίψη ανάμεσα στους Κυθρεώτες αθλητά και σε όποιους όσοι γνώριζαν την οικογένειά του και τον ίδιο.

Όπως και άλλοι συγχωριανοί μας, ο Σπύρος μετά την προσφυγιά, αποφάσισε, μόλις τέλειωσε τις σπουδές του στη

